

**ŠTUCKO STRAŠNI ŠARANČE TREĆI JUNAK
JE OVE PRIČE, MADA, SUDEĆI PO NJEGOVOM
IZGLEDU, NIKADA TO NE BISTE POMISLILI.**

Njegova sudbina je da postane poglavica plemena,
i zato mora da bude junak u nečemu.

A to nešto je **MAČEVANJE.**

Ali kada do njega dopliva sanduk
dugačak tri metra sa natpisom:

PAŽNJA! NE OTVARAJ OVAJ KOVČEG,
pogodite šta će dalje biti?

I kad potraga za blagom Štuckovih predaka počne,
dešavaće se sve **STRAŠNIJE** i strašnije stvari...

PRIDRUŽITE SE ŠTUCKU U NJEGOVOJ AVANTURI

(mada on još nije ni svestan da je usred jedne...)

PROROČANSTVO O KRALJEVIM IZGUBLJENIM STVARIMA

Vreme zmajeva dolazi
i samo te kralj može spasiti sada.
Kralj koji je šampion svih šampiona.

Kralj kog ćeš poznati
po njegovim izgubljenim stvarima.
zmaj bez zuba, moj skoro najbolji mač,
moj rimski štit,
strela iz Zemlje-koja-ne-postoji,
Kamen srca, ključ-koji-otvara-sve-brave,
stvar koja kuca, presto i kruna.

I na kraju, od svih deset najbolji da bude,
Zmajski Dragulj će spasiti sve ljude

Štuckov najbolji prijatelj
RIBONOGI

**STAMENKO
SILNI**

Štuckov otac i poglavica
plemena čupavih siledžija
(čvrsti, ali
ne previše
pаметan)

STRAVAKRAVA
Ribonogov zmaj

ŠMRKAVKO

Najbolji u razredu u
udrilopti, Naprednom
bezobrazluku, veštini
Bezumnog nasilja i
svemu ostalom

ŠMRDOJE
BEZUMNI

Šmrkavkov drugar i saučesnik
u maltretiranju drugih

VATROGMAZA
Šmrkavkov zmaj

ŽDERONJA
PODRIG

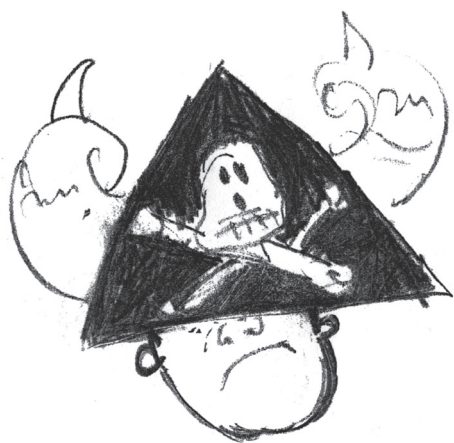

ALVIN

Siromašan al' pošten
zemljoradnik

vođa programa za
obuku pirata

Kako da postanete pirat

Napisala i ilustrovala
KRESIDA KAUEL

S engleskog prevela
Nela Ivanović

■ Laguna ■

Naslov originala

Cressida Cowell

HOW TO BE A PIRATE

HODDER CHILDREN'S BOOKS

First published in Great Britain in 2004 by Hodder & Stoughton

This edition published in 2017 by Hodder & Stoughton

Hodder Children's Books

An imprint of Hachette Children's Group, Part of Hodder & Stoughton
Carmelite House, 50 Victoria Embankment, London EC4Y 0DZ

An Hachette UK Company

www.hachette.co.uk

Text and illustrations copyright © 2004 Cressida Cowell

Translation copyright © 2026 za srpsko izdanje, LAGUNA

Ovu knjigu posvećujem dedi ALANU,
mom ocu MAJKLU, bratu KASPARU,
suprugu SAJMONU i sinu ALEKSANDERU.

   S ljubavlju, K. K.

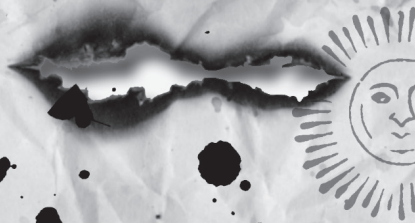
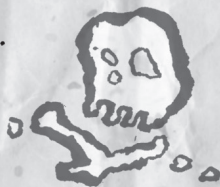
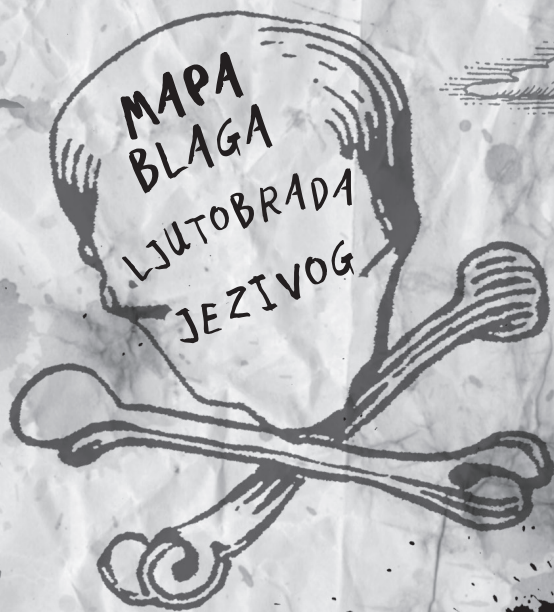
U leto dvehiljadite godine jedan dečak je, kopajući po pesku na plaži, pronašao kutiju u kojoj se nalazila priča koja sledi.

Priča predstavlja drugi tom memoara Štucka Strašnog Šarančeta Trećeg, čuvenog vikinškog junaka, šaptača zmajevima i vrhunskog mačevaoca.

U njoj saznajemo kako je došao do svog čuvenog mača, kako je sreo svog najvećeg neprijatelja, visokouvaženog, ubistvenog poglavicu plemena Prognanika, kao i strašnu tajnu blaga Ljutobrada Jezivog...

~ SADRŽAJ ~

Mapa blaga Ljutobrada Jezivog.....	12
1. Mačevanje na moru (samo za početnike)	15
2. Borba sa Smrdojem Bezumnim.....	25
3. Neverovatna slučajnost.....	38
4. Kome uopšte pripada ovaj mrtvački kovčeg? ..	41
5. NE OTVARAJ kovčeg na kom lepo piše „NE OTVARAJ“	50
6. Alvinova priča	62
7. Vežba mačevanja i kako nanjušiti blago.....	70
8. U međuvremenu, u dubokoj podzemnoj pećini ..	84
9. Prekinuta lekcija iz predmeta Napredni bezobrazluk	87
10. Štuckov do sada najgori dan u životu	94
11. Blago Ljutobrada Jezivog.....	110
12. Bekstvo sa Ostrva lobanjatora.....	115
13. Rasprava.....	132
14. Dan postaje još gori	138
15. Bitka na palubi <i>Srećne trinaestice</i>	148
16. Na dnu okeana	156
17. Koliko loš ovaj dan može da postane?	160
18. Poslednje iznenađenje Ljutobrada Jezivog ..	182
19. Naslednik Ljutobrada Jezivog	194
Štuckov epilog	207

• • Ostrvo
LOBANJATORA

Nije u srazmeri

Teritorije Prognanih

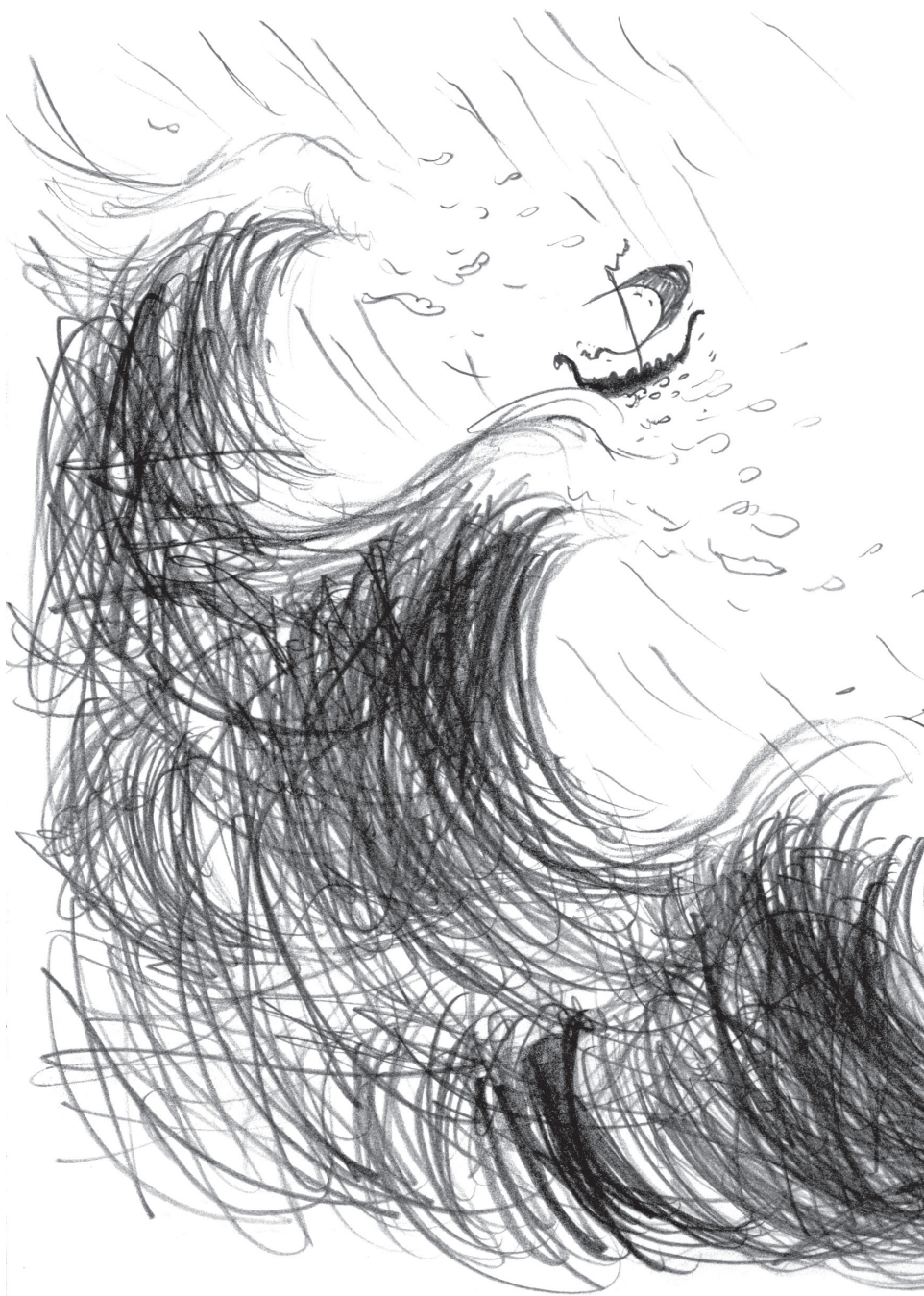
Blago
je na
Visoravni smrti

Zemlja
večnog mira

Ostrvo Berk

Ostrva
Praznoglavih

1. MAČEVANJE NA MORU (SAMO ZA POČETNIKE)

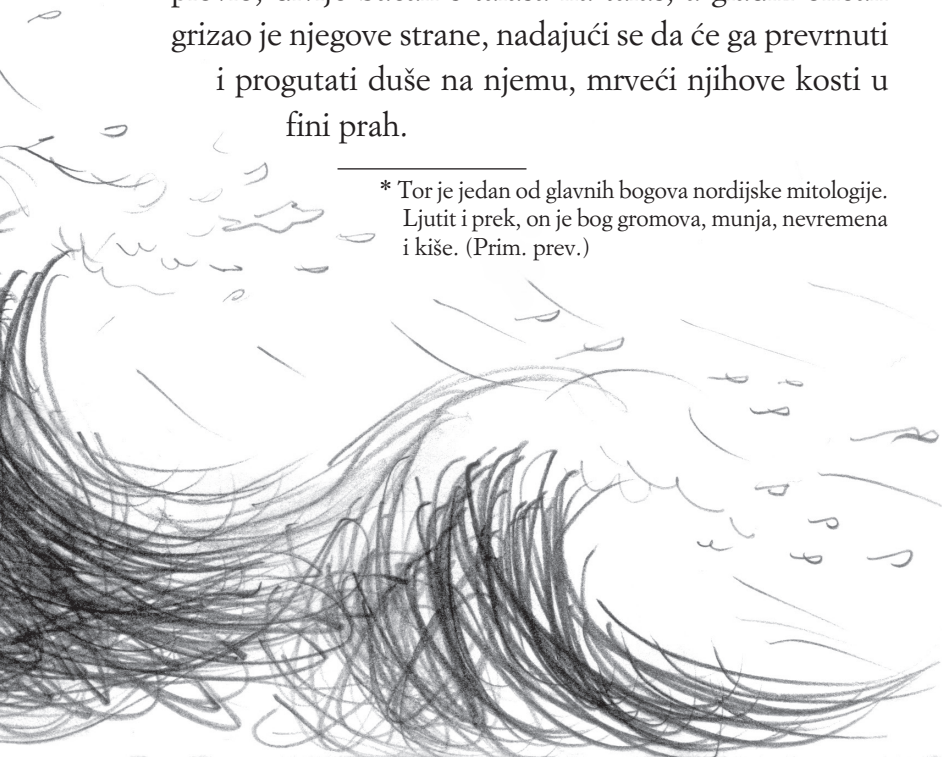
Tor* je bio **MNOGO** ljut.

Poslao je moćnu letnju oluju da razbesni mora oko malog tmurnog ostrva Berk. Mračni vetar zavijao je preko podivljalog i razjarenog okeana. Nebom su tutnjali gromovi. Munje su sevale zabijajući se u vodu.

Samo bi ludak smatrao takvo vreme idealnim za ugodno jedrenje.

Ali, ma kako neverovatno to bilo, jedan brod je plovio, divlje bacan s talasa na talas, a gladni okean grizao je njegove strane, nadajući se da će ga prevrnuti i progutati duše na njemu, mrveći njihove kosti u fini prah.

* Tor je jedan od glavnih bogova nordijske mitologije. Ljutit i prek, on je bog gromova, munja, nevremena i kiše. (Prim. prev.)

Ludak koji je komandovao ovim brodom bio je Žderonja Podrig. Žderonja je bio vođa programa za obuku pirata na ostrvu Berk i ova luda plovidba zapravo je bila deo jedne od Žderonjinih lekcija iz oblasti Mačevanje na moru (samo za početnike).

„HEJ, LJIGAVA GOMILO!“, vikao je Žderonja, dva metra visok, mišićavi ludak, sa bradom nalik na pobesnelog tvora i bicepsima veličine dečje glave. „U IME TORA, BACITE SE NA POSAO I PRESTANITE DA SE PONAŠATE KAO NEŽNE MEDUZICE... ŠTUCKO, VESLAŠ KAO DA TI JE OSAM GODINA... TAJ DEBLJI KRAJ VESLA MORA DA UĐE U VODU... AKO OVAKO NASTAVITE, NEĆEMO STIĆI NI ZA GODINU DANA...“ itd.

Štucko Strašni Šaranče Treći stegnuo je zube kad se veliki, urlajući talas izdigao iznad stranice broda i sručio pravo na njegovu glavu. Štucko je, u stvari, junak ove priče, mada sudeći po njegovom izgledu, nikada to ne biste pomislili. Bio je to jedan omanji dečak sa licem koje se baš ničim nije izdvajalo iz gomile.

Pored njega se još dvanaest dečaka rvalo s veslima broda i skoro svaki od njih više je nalikovao na vikinškog junaka od njega.

Bradavičasto Krme je, na primer, mada mu je bilo tek trinaest godina, već imao finu kolekciju pubertetskih bubuljica i problem sa znojenjem. Smrdoje je

HEJ,
LJIGAVA
GOMILO!

vikao je
ŽDERONJA
PODRIG

mogao jednom rukom da vesla bolje nego ostali sa obe, i da u isto vreme drugom rukom čačka nos. Šmrkavko je bio prirodni vođa. Tupa je imao dlake u ušima.

Štucko je jednostavno bio skroz prosečan, jedan od onih neupadljivih, mršavih, pegavih dečaka koje ne biste ni primetili u gomili.

Ispod veslačkih klupa bilo je sklopčano trinaest zmajeva koji su pripadali dečacima.

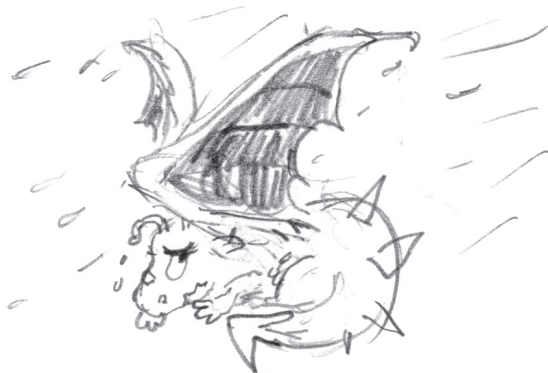
Štuckov zmaj je bio mnogo, mnogo manji od ostalih. Zvao se Bezubi, pripadao je vrsti običnih, odnosno

baštenskih zmajeva smaragdnozelene boje. Imao je ogromne oči i lice mu je odisalo zlovoljom.

U ovom trenutku žalio se Štucku na zmajskom jeziku.*

„Ovi vikinzi su potpuno l-l-luđi. Bezubom su krila ukružena od soli. Bezubi sedi u velikoj ledenoj bari. Bezubi g-g-glada... N-N-NAHRANI ME.“ Povukao je Štucka za pantalone. „Bezubi mora nešto da j-j-jede SAD ODMA’.“

„Žao mi je, Bezubi“, rekao je Štucko posrćući dok je brod munjevitom brzinom ponirao duž još

Zmajeve krila su
bolja od kišobrana...

* Zmajski je maternji jezik zmajeva. Zarad čitaoca koji su pomalo zaboravili ovaj jezik, prevela sam ga na srpski. Štucko je jedini razumeo čudesni govor zmajeva. (Prim. prev.)

jednog monstruoznog talasa, „ali sada nije baš dobar trenutak...”

„SAMO TOR ZNA“, urlao je Žderonja, „kako ste vi BEZVEZNJAKOVIĆI postali pripadnici plemena ČUPAVIH SILEDŽIJA... ali pred vama su sad četiri teške godine obuke za pirate, koju morate da prođete da biste uopšte mogli da se nazovete VIKINZIMA.“

Lepo bogami, pomisli smrknuti Štucko.

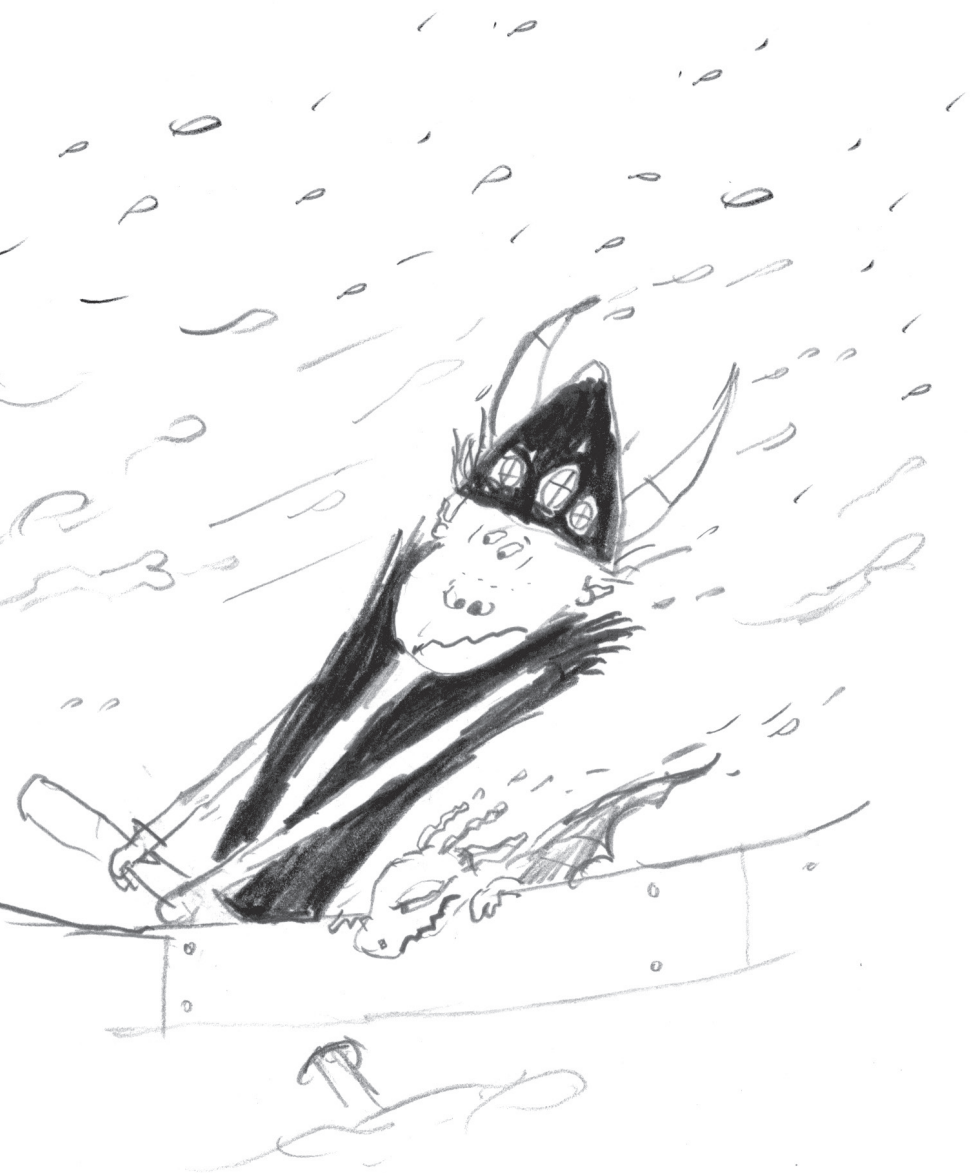
„Poćecemo sa najvažnijom veštinom vikinga... MAČEVANJE NA MORU.“ Žderonja se cerio.

„Glavno pravilo Piratskog mačevanja je... DA NEMA PRAVILA. U okviru ove lekcije, ugrizi, čupanje, grebanje i ostale surovosti donose vam dodatne bodove. Prvi dečak koji uzvikne: *predajem se!*, izgubio je borbu.“

„Ili ćemo se svi podaviti“, mrmljao je Štucko, „šta god se prvo desi.“

„A SADA“, povikao je Žderonja, „KAO PRVOG BORCA IMENUJEM SMRDOJA BEZUMNOG. KO ĆE DA SE BORI S NJIM?“

Na pomisao o krvoproliću, Smrdoje je groknuo od sreće. Bio je to priglupi dečak sklon nasilju, dlakavih pesnica koje su se praktično vukle po zemlji, sitnih očiju zlog pogleda i širokih nozdrva sa kojih je visila velika minduša. Zbog svega toga, nalikovao je na divlju svinju punu čekinja i zloće.

„Ko će na megdan sa Smrdojem?“, ponovi Žderonja Podrig.

Deset dečaka podiglo je ruke vičući *oooojajajamolimvasmolimvasizaberitemene*, željni da ih Smrdoje Bezumni pretvori u kašu. Bila je to uobičajena stvar. Većina pripadnika plemena Siledžija je takva.

Ono što nije bilo uobičajeno jeste da je i Sam Štucko skočio, vičući: „Ja predlažem sebe, Štucka Strašnog Šarančeta Trećeg!“

Ovo je bilo neobično jer, iako sin jedinac poglavice Stamenka Silnog, nije bio poznat kao neki, što bi se reklo, sportski tip. U igrama poput udrilopte, huliganije i drugih omiljenih nasilničkih aktivnosti vikinga, bio je skoro isto toliko loš kao i njegov najbolji prijatelj

Ribonogi. A Ribonogi je bio razrok, hramao je na jednu nogu, patio od brojnih alergija i imao veoma lošu koordinaciju pokreta.

„Šta je s tobom?“, prošaputao je Ribonogi. „Sedi dole, budalo... Ubiće te...“

„Ne brini, Ribonogi“, reče Štucko, „znam šta radim.“

„DOBRO, ŠTUCKO“, uzviknu iznenađeni Žderonja.

„Popnite se ovde, momci, i pokažite nam od čega ste napravljeni.“

„Ako IKADA nameravam da budem poglavica ovog plemena“, prošaputao je Štucko Ribonogom skidajući jaknu i hvatajući se za mač, „moram da budem junak u nečemu...“

„Veruj mi“, reče Ribonogi, „OVO NIJE NEŠTO U ČEMU SI DOBAR... U smišljanju pametnih rešenja – jesi. U razgovoru sa zmajevima takođe. Ali borba licem u lice sa nasilnikom kao što je Smrdoje? Apsolutno NE, NE i NE.“

Štucko nije obraćao pažnju na njega. „Svi iz porodice Strašnog Šarančeta uvek su imali dara za mačevanje. Mislim da nam je to u krvi... Eto, moj pra-pradedo, Ljutobrad Jezivi, bio je najbolji mačevalac SVIH VREMENA...“

„Jeste, ali da li si se TI ikada pre mačevao?“, pitao je Ribonogi.